

[Ebba Strange]

mindretal anbefalede det. På den baggrund var vi et flertal her i Folketinget, der i forrige samling fremsatte et forslag, som næsten var identisk med det, vi fremsatte allerede den 22. november i fjor, hr. Fischer. Jeg ved ikke, hvor lang tid man skal have til at behandle et sådant forslag. Jeg tænker på nogle af de forslag, som regeringen i øvrigt fremsætter, og som den ønsker at vi skal færdigbehandle på meget kort tid.

Der har været mange fordomme og mange diskriminatoriske ytringer at kæmpe imod både her i Folketinget og ude omkring for at nå dertil, hvor vi er i dag. Men samtidig har det også, i hvert fald for mig personlig, været en berigelse at arbejde med forslaget, fordi det har sat mig i forbindelse med en del af den danske kultur, som jeg ikke havde ret stort kendskab til i forvejen, og med mennesker, der er bærere af den.

Glæden ved det har udvidet mit menneskelige erfaringsområde, og jeg kunne ønske mig, at en række af de mennesker, der her i huset og udenfor udtrykker diskrimination og fordomme over for den gruppe mennesker, dette henvender sig til, ville kunne få de samme positive oplevelser.

Resultatet i dag er ikke helt så godt, som mange bøsser og lesbiske kunne ønske sig. Vi har måttet afgrænse forslaget i forhold til udlændinge, og vi har måttet undtage de muligheder, ægtefæller har for at adoptere hinandens børn.

Alligevel synes jeg, der er grund til at glæde sig over, at vi er kommet så langt, som vi er. Når først indgåelse af partnerskabskontrakter mellem to af samme køn bliver en bredt anerkendt foreteelse i samfundet og det viser sig, at samfundet ikke falder sammen af den grund, men får et image – giver et indtryk over for omverdenen af at have taget et skridt fremad – som kan inspirere også i andre lande, så tror jeg, at det vil være muligt at få de få ligestillingspunkter taget op, som stadig væk er tilbage.

Forslaget er et tilbud. Det er også blevet sagt af nogle af de homoseksuelle, især af de lesbiske, at de ikke ønsker at gå ind i en form, der minder om ægteskabet. Nogle af dem har nogle uheldige erfaringer med ægteskab, og det skal jeg ikke kommentere. Jeg skal sige til dem, at dette er et tilbud, der ligger ingen tvang i det, lige så vel som heteroseksuelle heldigvis i dag

kan leve sammen uden at skulle have en vielsesattest. Sådan vil det selvfølgelig også stadig væk være muligt og sikkert almindeligt, at homoseksuelle lever sammen uden partnerskabsattest.

Forslaget er et tilbud, og jeg ved, at mange vil tage imod det. Jeg håber, det vil blive opfattet som et tilbud af dem, det retter sig mod, og jeg håber, det bliver til glæde for os alle sammen, at vi kan få det vedtaget i dag.

(Kort bemærkning).

Nør Christensen (CD):

Jeg vil gerne sige til fru Ebba Strange, at hun selvfølgelig har ret i, at der for nogle år siden blev nedsat en kommission, som skulle undersøge den lovgivning, som vi nu er endt med at skulle have enten vedtaget eller forkastet i dag.

Men jeg synes, det havde været lidt mere korrekt, hvis fru Ebba Strange havde meddelt Folketinget – og jeg går ud fra, at det er Poul Damudvalget, der henvises til – at flertalsindstillingen fra det pågældende udvalg kom fra et flertal på 6 mod 5. Det vil sige, at der var seks medlemmer af kommissionen, som anbefalede, at man ikke vedtog lovgivning på området. Jeg synes, at det i hvert fald lige skulle nævnes for historieskrivningens skyld, om ikke for andet.

Bjørn Elmquist (V):

Som ordfører for Venstre skal jeg straks slå fast, at jeg ikke taler på vegne af en helt enig gruppe. Der har gjort sig forskellige opfattelser gældende i vor gruppe, og vi har besluttet at stille gruppemedlemmerne frit. Det er måske ikke alle grupper i Folketinget, der har gjort det; det kan man jo så harcelere over, hvis man har lyst til det.

Vi har gjort det i erkendelse af, at det er et emne, der nok har politiske virkninger og aspekter, men som først og fremmest i bund og grund er et spørgsmål om moral og personlig opfattelse, måske endda, hvis man vil svinge sig lidt højt op, et spørgsmål om menneskerettigheder og menneskesyn.

Det overvældende flertal i Venstres folketingsgruppe er imod forslaget. De er det med forskellige motiver, men der er nok så mange, som mener, at dette er et angreb på ægteskabsinstitutionen som sådan og derfor i strid med et kristent menneskesyn og en vestlig opfattelse af samfundet. Dertil kommer de indvendinger af